

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De verloren chocolade eieren van de paashaas

Er was eens, in een magisch bos, een speciaal dier genaamd de paashaas. Elk jaar verstopte de paashaas overal in het bos chocolade-eieren zodat kinderen ze op paasdag konden vinden. Het was een traditie die zowel kinderen als volwassenen vreugde bracht.

Maar op een jaar gebeurde er iets vreselijks. De

paashaas had alle chocolade-eieren verzameld die hij nodig had om te verstoppert, maar op weg om ze te verstoppert, struikelde hij en viel, en alle chocolade-eieren rolden weg en hij kon ze niet meer vinden. De paashaas was er kapot van. Hij wist niet wat hij moest doen! Hij was bang dat Pasen verpest

was en dat de kinderen teleurgesteld zouden zijn. De paashaas zat op een rots te huilen toen er een kleine jongen langs kwam. De jongen merkte dat de

paashaas van streek was en vroeg hem wat er aan de hand was. De paashaas legde alles uit en de jongen bood aan om hem te helpen alle verloren chocolade-eieren te vinden.

De paashaas en de kleine jongen gingen samen op avontuur, ze liepen door het magische bos. Toen vroeg de kleine jongen: "Weet jij waar het eerste ei zou kunnen zijn?"

De Paashaas dacht even na en antwoordde: "Ik geloof dat het eerste ei naar de rivier is gerold. We zullen een paar bruggen moeten oversteken om daar te komen, maar pas op, ze kunnen gammel zijn." De kleine jongen knikte en ze vervolgden hun reis. Terwijl ze liepen, kwamen ze een familie eekhoorns tegen. De

paashaas vroeg beleefd of ze chocolade-eieren hadden gezien, maar de eekhoorns kletsten alleen maar en renden de bomen in.

De paashaas en de kleine jongen gingen verder en ze bereikten al snel de rivier. Ze staken met gemak de eerste brug over, maar toen ze de tweede naderden, zagen ze dat er een plank ontbrak. De kleine jongen keek bezorgd, maar de paashaas zei: "Maak je geen zorgen, ik spring wel naar de overkant en pak het ei."

Houd me gewoon aan mijn staart vast, dan trek ik je naar de overkant."

De kleine jongen hield zich vast aan de pluizige staart van de paashaas en de paashaas sprong voorzichtig over de brug naar de overkant. Hij vond het ei bij een boom en raapte het op en deed het in zijn mandje. Toen ze terug over de brug huppelden, zagen ze een familie otters in de rivier spelen. De paashaas vroeg of ze eieren hadden gezien, en de otters knikten en zeiden dat ze er een hadden gezien bij een beverdam.

De kleine jongen en de paashaas gingen verder, langs de rivier naar de beverdam.

Toen ze aankwamen, zagen ze een groep bevers een nieuwe dam bouwen. De paashaas vroeg de bevers of ze eieren hadden gezien, en de bevers antwoordden: "We hebben geen chocolade-eieren gezien, maar we zullen je helpen zoeken als we er 1 mogen hebben!"

De paashaas glimlachte en zei: "Ik geef jullie allemaal een stuk chocola als jullie ons helpen de eieren te vinden." De bevers stemden gretig in en samen doorzochten ze het gebied totdat ze twee eieren vonden aan de rand van de rivier.

Met de eerste paar eieren gevonden, vervolgden de paashaas en de kleine jongen hun avontuur, waarbij ze verschillende dieren tegenkwamen en taken uitvoerden om de rest van de verloren chocolade-eieren te vinden. Elk dier dat ze tegenkwamen had een unieke persoonlijkheid en de kleine jongen leerde veel over de wezens in het magische bos.

Uiteindelijk vonden ze het laatste ei verborgen in een konijnenhol, waar de konijnenfamilie het veilig had bewaard. De kleine jongen was opgewonden en zei: "Het is gelukt! We hebben alle eieren gevonden!"

De paashaas glimlachte en antwoordde: "Ja, en ik had het niet gekund zonder jouw hulp. Bedankt dat je mijn vriend bent en Pasen hebt gered."

De paashaas was dolblij! Dankzij de hulp van de kleine jongen hadden ze alle verloren chocolade-eieren gevonden. De jongen en de paashaas keerden terug naar het huis van de paashaas en de paashaas begon de chocolade-eieren te verstoppen. Deze keer hielp de kleine jongen hem de eieren te verstoppen, zodat ze niet weer zouden weggrollen.

Op paasmorgen kwamen kinderen uit het hele bos op zoek naar de chocolade-eieren, en ze vonden ze

allemaal. De paashaas was blij en opgelucht en bedankte de kleine jongen voor zijn hulp. De kleine jongen was blij dat hij de paashaas had geholpen en Pasen had gered.

Vanaf die dag werden de paashaas en de kleine jongen goede vrienden. Elk jaar verstopten ze samen de chocolade-eieren en zorgden ze ervoor dat Pasen met vreugde en geluk werd gevierd in het magische bos.